

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

10. An qui faciunt opus requisitum, lucrentur æquivalenter Indulgentiam?
Ex part. 5. tract. 12. resolut. 18.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

quinque Pater, & Ave, non censetur is minimam partem omnifide; qui tantum quater Pater & Ave recitat. Adde tamen, num. 193. tria, aut quatuor Ave Maria, &c. repanda pro parte minima Rosarij: Quod mortuus, sed non bene negat Pater Pasqualis de Iubilao quest. 41. num. 6. asserens, quod si pro consequenda Indulgentia sit iniuncta recitatio Coronæ, aut Rosarij, si quis omittet recitationem vnius Ave Maria, non consequetur Indulgentiam; quia licet sit pars minima, pertinet tamen ad formam, cum toties in numero determinata sit salutatio Angelica, vt habeatur Corona, vel Rosarium. Ita ille. Sed nostram sententiam tenet etiam Pellizzarius in Manuali Regular. tom. 2. tract. 8. cap. 5. num. 257. qui recte illum non admittit in casu quo pars operis iniuncti omnia esset in se levis, sed gravis respectu ad alias (vt si in Rosario omittatur dena Ave Maria, aut semel Pater, & Ave in quinque denis recitandis: tunc quippe nihil obideretur indulgentiæ.

5. Verum in his materijs magis scrupulosè quam licet procedendum esse puto; nam Martinus Roa vir quidem doctus, de Purgatorio, c. 14. negat quidquam indulgentiæ ab illo acquiri, qui vel minimam partem præscriptæ precectionis, aut operis omittit. Et idè Eugenius I V. in Bulla 23. apud Bullarium Rodriguez, omnifidiam quantumvis involuntariam vnicuique ex quinquaginta duobus, quæ à monachis Vallisoletanis ad Indulgentiam pro articulo mortis exigebat, voluit suppleri alio proximo anno, alioqui nolebat illis ea Indulgentia gaudere.

RESOL. X.

An qui facit opus requisitum lucretur æquivalenter Indulgentiam? Ex p. 5. tr. 12. Ref. 18.

§. 1. Vpono adesse causam sufficientem Indulgentiæ, & opus præscriptum requiritur à Pontifice solum vt conditio, & negatiuam sententiam docet Layman lib. 5. tract. 7. cap. 5. num. 2. Polacchus de Iubil. sect. 42. num. 57. Zerola de Iubil. lib. 1. cap. 16. dub. 17. & Coninch de Sacram. disp. 12. dub. 6. num. 34. & alij. Non enim omnes semper lucretur plenarias Indulgentias etiam legitime concessas, qui faciunt etiam in actu gratiæ opus præscriptum quia fieri potest vt habeant tot penas perfoluendas, & opus tam exigua cum deuotione faciunt vt eius utilitas ad illarum finem promouendum non sit tanta, quanta requiritur pro tot penis remittendis.

2. Dices, sufficit quòd opera omnium sint simul proportionata, præsertim cum non semper requiratur aliquod opus in eo, cui conceduntur Indulgentiæ. Respondet illa sufficere vt in genere tales Indulgentiæ concedantur, non autem vt singulis in particulari indigne applicentur, quia alias lucraretur etiam eas, qui opus ita faceret, vt nullam haberet utilitatem ad finem: nec enim in hoc casu talis concessio Indulgentiarum vt huius, vel illi applicata, habet utilitatem ad finem incrementum promouendum, sed potius obesset, quantumvis tepidè peractum posset quantumvis magnas penas remitteret; quia esset occasio cur homines tepidè ex opera obirent, cum scirent æqualiter se Indulgentiis lucratos siue tepidè, siue feruenter ea obirent. Confirmatur ex Extravaq. antiquorum 1. de penis. vbi Bonifacius VIII. cum concessisset plenissimas in anno Iubilæi Indulgentias tandem subiungit. Vnusquisque tamen plus merebitur & Indulgentiam efficacius consequetur qui Basilicas amplius, & deuotius frequentabit. Quæ verba quantumcumque alicui conentur ea interpretari aliter, non videntur posse, admittere commodum sensum, nisi dicamus fieri posse; vt tepidè

Tom. IV.

frequentantes, Basilicas non lucretur plenarias omnino Indulgentias, alias has deuotius frequentantes, non possent illas efficacius lucrari.

3. Verum his non obstantibus contrariæ sententiæ, tanquam probabiliori adharere, quam nouissimè tucetur Angelus Bossius tract. de Iubilao, sect. 4. cas. 21. §. 1. numero 38. Fillucius tom. 1. tract. 8. capite 6. num. 164. Bartholomæus à S. Fausto de Iubilao, lib. 3. quest. 56. Benzonijs de Iubilao, lib. 5. cap. 15. dub. 1. Nugnus in addit. ad 3. part. quest. 24. art. 3. dub. 6. Suarez in 3. part. tomo 4. disputatione 52. sectione 8. numero 3. & alij, vbi asserunt omnes præstando opera iniuncta in Iubilao & in gratia existentes, in momento vltimi operis supposita causa iusta per se æqualiter Indulgentiam, seu remissionem plenissimam in eodem Iubilao promissam percipere, & ratio est, quia conditio requisita sufficienter adimpletur, & omnia alia ad effectum Indulgentiæ Iubilæi necessaria sufficienter concurrunt: ergo parem Indulgentiam consequuntur concessam, vt g. facientibus elemosynam, qui dant centum, quam hi qui dant vnum aurum. Tum, quia Indulgentia operatur non ex opere operante, sed ex opere operato, nempe meritis Christi, vel Sanctorum: ergo maior, vel minor deuotio quoad remissionem promissam in Iubilao nihil addit, vel minuit: tum quia si hoc esset, sequeretur non esse verum illud commune proloquium, Indulgentia tantum valet, quantum sonat: ergo, &c.

RESOL. XI.

An Indulgentia, sublata peccati fictione, sortiatur effectum suum? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 94.

§. 1. Affirmatiuam sententiam docet Paludanus in 4. disp. 20. quest. 4. art. 3. & Syluester ver. Indulgentia, num. 20. & 32. quos citat & sequitur Henriquez lib. 7. de Indulgent. cap. 9. num. 3. vbi asserunt sublata peccati fictione suum indulgentiæ fortiri effectum sicut reuincit Baptismus sublata fictione, & opus à Confessario in penitentiam iniunctum.

Sup hoc in Ref. seq. & in tom. 1. tr. 6. Ref. 10. §. Et hanc ante med. vers. Imo plus.

2. Verum contrariæ sententiæ placuit Suarez tom. 4. disp. 52. sect. 2. num. 12. quia hoc priuilegium proprium est Sacramentis, & non omnibus, & non constat tale priuilegium esse concessum Indulgentiæ, nec ex sacra Scriptura, nec ex voluntate concedentis quod confirmatur, quia omnes Indulgentiæ conceduntur hominibus conf. ssi, vel contritis; ergo nihil operantur in illis, qui sunt in peccato, quia non sunt contriti.

RESOL. XII.

An Indulgentia, sublata peccati fictione, sortiatur effectum suum?

Et an, vt quis obtineat sibi effectum Indulgentiæ, requiratur status gratiæ eo tempore, quo præstat omnia præscripta opera, ad Indulgentiam consequendam, vel sufficiat status gratiæ in eo instanti, in quo applicatur Indulgentia, seu in quo danda, & applicanda erit Indulgentia? Ex p. 5. tr. 12. Ref. 4.

§. 1. Nimis grata & consolatoria erit resolutio huius dubij, & pro sententiæ negatiuæ in 4. part. tract. 4. resol. 94. adduxi Suarez, cui nunc addo Trullench in Bulla Cruciatæ, lib. 1. §. 1. dub. 16. num. 5. Fabrum de penis. in 4. sent. disp. 19. quest. vn. disp. 38. numero 197. Sotum in 4. disp. 21. quest. 2. art. 3. Lauorium de Iubilao par. 2. cap. 14. n. 69. Pollachum de Iubilao sect. 42. n. 16. Sanctarellum de Iubilao cap. 7. dub. 2. Leonem de Iubilao

Quæ hic est, Ref. antecedens, & in alio §. eius not.

Q 2 part. 1.